

V SPOMIN NA FRANCA FABČIČA (1920-2019)

V mesecu maju smo se poslovili od našega Častnega člana PD Sežana, **Franca Fabčiča** iz Sežane. Član našega društva je postal leta 1967. Bil je miroljuben in deloven človek, ki je z velik mero odgovornosti prevzel in tudi izvajal vse naloge in funkcije v društvu, dokler se niso začele pojavljati težave z nogami. Zelo smo ga spoštovali in takega bomo ohranili v lepem spominu.

Vrsto let je bil častni član Upravnega in Nadzornega odbora, aktiven markacist ter vzdrževalec planinskih poti. S hojo v hribe in s svojimi deli je navduševal tudi svoje vnuke in nekateri izmed njih so postali naši markacisti.

Veliko prostovoljnih in delovnih ur je Franc opravil tudi na delovnih akcijah gradnje koče na Kokoši, ki letos praznuje 20- letnico delovanja. Rad je obiskoval organizirane pohode v hribe in tudi v visokogorje. Za vzpon na Triglav sta ga navdušili naši planinki Jožica Milavec in Fani Rožaj, o tem podvigu je napisal pesem, ki smo jo objavili v zborniku leta 2002, ob 50-letnici delovanja našega društva. Izbrala sem nekaj kitic njegove pesmi...

Prvič na Triglav, Franc Fabčič

Od doma se odpravim,
navdušen v gorski svet,
edini petelinček
in dvanajst deklet.

Oh kako je strašna pot,
klini, zajle vsepovsod,
levo, desno-sam prepad,
mene groza je takrat.

Le s težavo in trpljenjem
vrh Triglava je bil dosežen
in zato še vedno njima
bil sem in bom hvaležen.

Ko kriza je bila premagana,
planinam zvest sem ostal,
pohode sem nadaljeval
in se še devetkrat povzpел na Triglav.

Ko stojiš na vrh Triglava
in pogled v daljavo plava
čez vrhove vseh gora,
se občutkov popisati ne da.

Lepota vseh gora,
jezer in planin,
v jeseni življenja
ostane le spomin.

Ker ne morem se družiti,
z vami v hribe več hoditi,
naj bo lahek al težak
vam siguren bo korak
kamorkoli in povsod,
jaz želim vam srečno pot!

Poleg te pesmi je napisal še pesem o markiranju, ki je bila tudi objavljena v zborniku.

Markiranje

So komaj čakali
soboto, nedeljo,
da šli bi markirat planinske poti.

Ponosni, pogumni,
da bilo veselje,
mladi vnuki z mano so šli.

Marko, Matjaž,
Robi in Saša,
Matija, Matevž
skupina je naša.
Včasih pridružil
se tudi je znanc,
vodil seveda nas
nono je Franc.

So delali kroge
kot vedli in znali,
zraven seveda
se tudi igrali.

Vremščico markirali
z raznih smo strani,
pogumno smo korakali
in čistili poti.

Hitro časi so minili,
ko otroci so še bili,
komaj človek se zave
že so fantje in možje.

Poleg podvigov v domače gore po Slovenski planinski poti in v Zasavske gore, je Franc v letih od 1976 do leta 1979 prehodil tudi mednarodno Evropsko pešpot od češko-avstrijske meje do takratne avstrijsko-jugoslovanske meje in dalje od Drave do Jadrana. Za to dolgo pot je prejel zaslužni znački 05 in E6 in Zlati čeveljček. Za zaslužno delovanje v PD Sežana je prejel:

Bronasti znak, leta 1977,

Srebrni znak, leta 1987,

Zlati znak, leta 2002.

Prejel je tudi Knafelčevo diplomo in sicer leta 1982.

Zapiske o njegovem delu mi je pomagala zbrati njegova zvesta planinska prijateljica in naša še vedno aktivna članica Upravnega odbora **Jožica Milavec**, s katero je Franc bil prvič na Triglavu. Večkrat ga je obiskala v Domu upokojencev v Sežani, kjer je preživel svoja zadnja leta. Tam sem ga tudi jaz večkrat srečevala in z njim poklepetala, ko sem bila na obisku pri svoji teti. Ves čas, do zadnjega slovesa je bil v družbi s svojimi najdražjimi družinskimi člani in prijatelji. Poslovil se je v častitljivi starosti, kar priča, da je živel zdravo in polno življenje. Ponosni smo na to, da je bil član našega društva in naš zvesti planinec, ki bo za vedno dobro zapisan v arhivu društva in v naših srcih.

Mirjam Frankovič Franetič